

ГЛАВА XXI.

Возвръщаніе Іаковлево.

Лаванъ, като видѣлъ, че разбогатѣлъ Іаковъ, хванѣлъ да му завижда и не могълъ вече да гледа на него спокойно. Іаковъ забвѣлъжилъ това и много ся опечалилъ отъ едно таково обхожденіе. Тогава казалъ Богъ Іакову: „Сега излѣзь изъ тая земія, Азъ щѣ ти възврънѣ въ твое-то отечество. Азъ щѣ бѣдѣ съ тебе.“ Іаковъ ся приготвилъ на пѣтъ скритомъ отъ Лавана, качилъ жены-тъ и дѣца-та си на камилы и взелъ пѣтя кѣмъ отечество-то си. Лаванъ ся пустилъ подиръ него и искалъ насилно да го задрѣ. Но Богъ го удържалъ отъ всякаквы непріязнены постѣпки противъ Іакова. И така Лаванъ като настигнулъ Іакова на горѣ Галаадъ, простилъ ся съ него, съ дѣщери-тъ си и съ унучи-тъ си и отпущилъ ги съ миромъ.

Кога дошълъ до рѣкѣ Іорданъ, Іаковъ хванѣлъ да мисли и да страхува отъ брата си Исава. Той испратилъ да му обадятъ, че иде. Пратени-тъ ся върнали и казали: „Ный видѣхме братъ ти Исава; той ти иде на срѣща съ четирестотинъ мѣже.“ Іаковъ ся уплашилъ, зачто-то помислилъ, че иде да му отнеме всичко-то иманіе. Той раздѣлил на-двѣ челоуѣцы-тъ и стада-та си, глаголющи: „Ако истреби Исавъ единъ-тъ половинѣ отъ иманіе-то ми, то да ми остане друга-та.“ Послѣ отдѣлилъ отъ всякій единъ видъ отъ стада-та си по нѣколко главъ добитѣцы, направилъ отъ нихъ особы малкы стада, и всѣко едно прѣвручилъ особо единому отъ слугы-тъ си и заповѣдалъ имъ да вървятъ съ нихъ напрѣдъ, нѣ не вкупу, а надалечъ едно отъ друго. И ако ся срѣщне Исавъ съ нихъ и попыта: чіе е това стадо, то слуга-та му да отговори: „То принадлежи рабу твоему Іакову, който испраща това даръ господину своему Исаву; а той самъ иде подиръ.“

Кога распоредилъ всичко по тоя начинъ, Іаковъ на-